

Historie zásadské kopané

Počátky kopané v Zásadě

Kopaná se k nám do Zásady dostala poprvé někdy v letech 1905 až 1907. V tu dobu ji v Zásadě pěstovali místní studenti, kteří tehdy převážně studovali v Jičíně, kde byl bývalý SK Jičín založen již roku 1898. Na jejich nadšení dnes stojí klub SK Zásada. Protože studentů nebylo tolik, aby si mohli sami založit mužstvo, doplnili si jej dalšími zásadskými mladíky. A to vše se odehrávalo v letech, kdy kopaná příliš propagována nebyla. Fotbal neměl organizovanost a soupeřů bylo velmi málo. Hrál se většinou pouze o prázdninách. Kopaná se pomalu rozvíjela i v nedalekých Velkých Hamrech, Železném Brodě a Vysokém nad Jizerou. A právě tito první nadšenci mezi sebou o prázdninách soupeřili. Fotbalisté ovšem měli stále velké množství starostí. Nebyla skoro žádná sportovní výstroj, hrálo se s hadrovými míči a místo kopaček se vzali za vděk i staré boty. Někdo hrával i bos. Jako hřiště sloužila většinou posečená louka, branky se vztyčili z kabátů nebo jen čepic a podobně. V Zásadě se hrávalo poprvé mezi Pazdernami (nedaleko dnešního hřiště, dnes zde stojí domy Hejduků a Honců). O několik let později se nejvíce kopalo nedaleko Liškovi smrčiny v Plchově (zhruba na místě dnešního kravína). Ovšem nějaké zápisy či fotografie se z té doby bohužel nezachovaly. Až teprve roku 1912 byl v Zásadě ustanoven fotbalový kroužek Zásada. Jelikož se také nic nedochovalo můžeme pouze podle vyprávění tvrdit, že se jednalo o členy Františka Skrbka, Františka Rydvala, Karla Havla, Bořivoje Kostlána, Josefa Cée, Jindřicha Marka, Dobromila Rýgra, učitele Ladislava Loumu a jistě i některé další. Kopaná se v Zásadě provozovala dále a to až do vypuknutí první světové války, kdy všichni mladí lidé museli okamžitě narukovat do rakouskouherské armády. V tomto čtyřletém krveprolití padly miliony lidí, bez výjimky zásadských sportovců. Padli například Josef Cée a Jindřich Marek.

Založení sportovního klubu Zásada

Pro zásadský fotbal se stává historickou poutí v roce 1919, kdy v pondělí po této pouti dochází k založení prvního českého fotbalového klubu v jabloneckém okrese, k založení sportovního klubu Zásada. Zakládajícími členy SKZ pravděpodobně byli Petr Bouček, Jaroslav Bouda, Jaroslav Cejnar, Josef Havel, Bohumil Hnídek, Jaroslav Hříbek, Jaroslav Kopal, Josef Kopejtko, Bořivoj Kostlán, Jaroslav Kučera, bratři Břetislav a Josef Loumovi, učitel Ladislav Louma, Dobromil Rýgr, František Skrbek, Josef Šourek, František Špidlen, Vítězslav Vedral, Jindřich Vele, Emil Zurčín, bratři Daníčkové a bratři Radkovičové. K nim ještě nutno připojit funkcionáře z prvopočátku SKZ bratry Petra a Františka Rydvalovi, předsedu Ladislava Špidlena a člena výboru Františka Ulbrycha. K zajištění organizace byl ihned zvolen prozatímní výbor jehož předsedou se stal František Skrbek. Sekretářem byl pravděpodobně učitel Ladislav Louma, protože první dochované doklady jsou adresovány na jeho osobu.

Práce a starostí bylo tehdy dosti, o čemž svědčí i to, že stanovy klubu byly vypracovány až o více jak dva roky později. Právě tyto první dva roky se činnost klubu neprojevovala nikterak závodně. Byly velké starosti s hřištěm, s výstrojí a i po stránce organizační. Nejprve se trénovalo na obecním pozemku u kaple, na Kapelní

louce. Zájemců nebylo málo, a tak je možná až zarážející, že se již v tehdejší době na některé nedostalo. Trénovalo se denně a zvláště v neděli již od časných ranních hodin, někdy i nedbajíce polední přestávky. Hráči měli možnost si už zahrát s opravdovým fotbalovým míčem. Jak již bylo uvedeno zájemců bylo spousta, a tak se hrávalo místo s jedenácti, tak i s patnácti hráči na každé straně. Pohlíželo se i na tělesnou váhu hráče, mohutnější hrávali vzadu a slabší v útoku. Za SKZ hrával stopera Jaroslav Hřebík, který vážil přes 130 kg. Říkávalo se, že přes něho se nikdo nedostane. První schůze se uskutečnila v hostinci U Vondráčků. Další pak již u hostinského Marka (v dřívějším hostinci U Palů), kde pan hostinský vycházel nově vytvořenému klubu ve všem vstříc a byl to právě on, kdo pronajal pozemek na první hřiště. V hostinci U Marků byla později na verandě umístěna bedna s rekvizitami. Kopáči, jak se jim ještě v tehdejší době hanlivě říkávalo, se zde převlékali a to až do doby postavení kabin na hřišti v roce 1944. Sportovci se po zápase myli v korytě, které bylo mezi hostincem a Hujerovými přes silnici. Tehdejším vyvrcholením zásadské sezóny bylo utkání Hořence proti Dolenci, které se hrálo na Kapelní louce, a které již přišli shlédnout první diváci. První navázání kontaktu s ostatními kluby, nejprve s těmi z blízkého okolí, se uskutečnilo již roku 1920, kdy na Kapelní louce hostil SKZ v přátelském utkání mužstvo AFK Velké Hamry. Utkání řízené rozhodčím Františkem Rydvalem skončilo nerozhodně 3:3. Ovšem odvetné utkání ve Velkých Hamrech již SKZ vyhrál 3:2. Touto dobou SKZ začal rozvíjet svou bohatou činnost i po stránce společenské. Pořádali se taneční zábavy, večírky, plesy, přednášky, koncerty a podobně a to hlavně z důvodů, aby si vydělal na svou činnost. Byly pořádány i různé sportovní akce, které se staly dostaveníčkem mladých sportovců z celého okolí. Začal se rozvíjet i styk s ostatními kluby z okolí. Chodívalo se na podobné akce pěšky do Železného Brodu, Plavu nebo Velkých Hamrů. Klub se dal i do budování nového hřiště. Pronajal si pozemek od hostinského Marka za pozdějším zahradnictvím pana Šimka. Celou úpravu na nové hřiště si prováděli hráči a funkcionáři brigádnicky, v čele s Josefem Loumou. Hřiště již bylo upraveno tak, aby odpovídalo předpisům, které tehdy platily. První dochované doklady jsou z roku 1920, ve kterých je také zapsána první známá soupiska mužstva. V brance Emil Radkovič, hráči v poli - Emil Zurčín (první známí kapitán SKZ), Jaroslav Kopal, Jaroslav Daníček, Josef Havel, František Špidlen, Jaroslav Bouda (pozdější kapitán SKZ), Josef Žídek, Josef Louma, Petr Semínek, Josef Kopejtko, Jaroslav Kučera, František Cejnar, Jaroslav Jakube, Alfréd Hubner, Josef Hudský a Bohumil Hnídek. Až teprve 21. září 1921 byly schváleny stanovy klubu. Ihned byly dány ke schválení Okresnímu úřadu, který byl tehdy v Semilech. Po jejich schválení nabyl SKZ právního postavení jako spolek, který měl možnost provozovat jakoukoli sportovní činnost v obci. Poté byla provedena řádná registrace a pojištění hráčů, opatřeny první odznaky klubu a ustanoveny pevné doby tréninků (úterý, pátek, neděle dopoledne). SKZ měl v tomto roce 44 členů.

Tabule se sestavou zásadských z třicátých let.

Vybudování starého hřiště a první start v soutěži.

Vzhledem k tomu, že současné hřiště SKZ bylo vzdáleno dosti daleko od obce, byl v tomto roce pronajat nový pozemek a to rovněž od hostinského Marka za domem Františka Vokurky. Ihned byla započata jeho úprava. tomuto pozemku se dodnes říká Staré hřiště. Tehdy ještě nebyla povinnost pro celky hrát mistrovské soutěže, hrálo se pouze přátelsky. A již v těchto letech byly do Zásady zvány známé kluby jako například Karlínský tým z Prahy, Turnov, Aston Villa Mladá Boleslav, SK Dvůr Králové a mnohé další. V roce 1922 se SKZ již přihlásil do mistrovských soutěží a byl zařazen do tehdejší III. třídy PSŽF. V tomto roce však SKZ postihla smrt předsedy a kormidelníka SKZ Františka Skrbka, který zemřel 16. srpna 1922. On sám byl rovněž zakladatelem šachového spolku, který působil při SKZ a po jeho smrti dostal název Šachový odbor Skrbek. Novým předsedou se stal Josef Louma. Dále se pokračovalo ve výstavbě nového hřiště a obětavými členy a hráči SKZ byly vykonány práce, hodnoceny částkou okolo 30 000 korun, což bylo na tehdejší dobu více jak úctyhodné. K otevření tohoto nového hřiště došlo dne 5. srpna 1923, kdy byl na přátelský zápas pozván SK Dvůr Králové nad Labem, který dokázal SKZ porazit 7:2. V roce 1924 se SKZ poprvé probojoval do II. třídy tehdejšího libereckého okrsku, který byl pro SKZ nejbližší. Na starém hřišti se u příležitosti sehrání přátelského utkání 29. května 1925 ojevila dokonce i pražská Slávia.

29. května 1925 se na starém hřišti uskutečnilo přátelské utkání zásadských proti SK Slavii Praha.

Petr Rydval a poprvé do I. A třídy

Již v průběhu prvních let existence SKZ byl do funkce výboru zvolen Petr Rydval, který se stal nejslavnější postavou SKZ za dobu jeho fungování. Později se stal i předsedou PSŽF a pracoval dále i ve významných funkcích v ústředí fotbalové sekce v Praze. Byl dokonce i několikrát vedoucím našich reprezentantů v cizině. Právě za jeho působení se SKZ probojoval do I. A třídy jako jediná vesnice mezi 12 nejlepších klubů. Bylo velmi pravděpodobné, že se SKZ nemůže rovnat s velkými fotbalovými

městy jako byly a dodnes jsou Mladá Boleslav, Jičín, Turnov, Nymburk, a tak již po roce působení v této soutěži spadl. To se opakovalo celkem třikrát, že se postupovalo do I. A třídy a zase se pak po roce padalo zpět. Vzhledem k tomuto putování SKZ získal v župě přezdívku Princ severu. Ale ještě se vraťme k osobě Petra Rydvala. V mužstvu působil jako hráč plných patnáct let a jeho vliv na celé vedení klubu a vystupování hráčů trval ještě dlouho v poválečných letech. Nikdy na SKZ nezapomněl a to ani tehdy, když se odstěhoval do Mnichova Hradiště. Fanouškem zásadské kopané zůstal až do své smrti roku 1975 ve věku 71 let. Byl to právě on, kdo zavedl přísný režim po všech stránkách v jednotlivých funkcích i mezi hráči. Právě slušným vystupováním a chováním si SKZ získával stále více příznivců a to nejen v Zásadě, ale i v okolí a všude tam, kde hrával. Petr Rydval je dodnes jako hráč držitelem zásadského rekordu v počtu vstřelených branek za jednu sezónu. V ročníku 1928 dokázal v mistrovských a přátelských utkáních nastřílet dohromady 61 gólů. Tento rekord již v dnešní době téměř jistě nebude překonán.

Mužstvo Zásady z roku 1929.

Myšlenka na nové hřiště

A jak to vypadalo dále? Hřiště, i když již bylo na svou dobu velmi moderní, mělo však velmi malé rozměry a SKZ toužil mít svůj vlastní sportovní areál, jehož by byl majitelem a nemusil platit nájem. V roce 1929 se tehdejší správce Josef Louma vzdal odměny za tuto svoji činnost a částku ve výši 500 korun, což bylo ještě na tehdejší dobu hodně peněz, věnoval SKZ. Dne 11. března 1929 byl podepsán Petrem Rydvalem návrh, aby tato odměna, která náležela správci, byla uložena do spořitelny a tím byl vytvořen základní fond na zakoupení pozemku pro nové hřiště. Fond byl na základě Loumova daru pojmenován jeho jménem, což bylo členy SKZ jednohlasně přijato. Jelikož tento rok, 1929, byl rokem desetiletého výročí od založení SKZ, uspořádali se velkolepé oslavy, které se konaly o svatodušních svátcích.

Výstavba nového hřiště

Již zmíněný rok byl pro zásadskou kopanou důležitý i další významnou událostí. Ve schůzi výboru 14. listopadu 1929 podal Petr Rydval návrh, aby byl zakoupen pozemek na nové hřiště od Bohumila Dohelského za 37 500 korun. Výbor s tímto návrhem souhlasil a svolal mimořádnou valnou hromadu na den 19. listopadu 1929, která tento návrh rovněž odsouhlasila. Koupě byla poté uskutečněna. Pan Dohelský sám věnoval jménem své dcery dar ve výši 500 korun. V obci se také uskutečnila sbírka, která přinesla necelých 25 000 korun, čímž se projevil kladný postoj občanů Zásady k SKZ oproti dřívějším dobám, kdy byly nepřejícími rozvoji klubu dokonce ukradeny ze hřiště branky. Kopaná konečně začala být populární a mnoho lidí se o ni již zajímalo. Ihned se musel také zvolit stavební výbor, do kterého byli dosazeni Petr Rydval, František Rydval starší, Emil Radkovič, Josef Louma starší, Jaroslav Kopal a Karel Motejlek starší. Tím pomalu skončil rok 1929, rok desetiletého výročí od

založení SKZ. Čas však plynul dál a s ním i život zásadské kopané. Velké finanční náklady byly vyčleněny na stavbu hřiště a při tom se nezapomínalo na prvotní poslání SKZ, na sportovní činnost. A tak se hráči poctivou přípravou snažili probojovat opět mezi elitu kraje, do I.A třídy, což se jim podařilo až roku 1931. V témže roce se začalo se stavbou hřiště, které slouží SKZ dodnes. Úprava nerovného terénu na hřiště požadovaných parametrů si vyžádala tři roky perné práce. Muselo se přemístit téměř 15 000 m³ zeminy. Uvážíme-li, že v tehdejší době nebyla k dispozici žádná mechanizace, jako například buldozery, bagry a podobně, vykonala se práce přímo obrovská. Ovšem tato obrovská práce byla, až na 3776 hodin, za které bylo z klubovní kasy zapláceno 7876 korun, provedena zcela zdarma! Navíc každý člen SKZ musel zaplatit částku 100 korun a odpracovat 100 brigádnických hodin. Avšak mnoho členů odpracovalo hodin mnohem více. V současné době si to snad nikdo nedovede představit, jakou ohromnou práci tehdejší hráči, funkcionáři a ostatní členové vykonali.

Dobrovolníci, kteří vystavěli současné zásadské hřiště.

Otevření nového hřiště - AC Sparta Praha v Zásadě

Nové hřiště bylo slavnostně otevřeno 6. srpna 1933. Slavnost začala velikým průvodem přes obec a zlatým hřebem bylo přátelské utkání SKZ s tehdejším mužstvem AC Sparty Praha, která nastoupila s mnoha známými hráči, v sestavě Klenovec, Moudrý, Horák, Uhlíř, Skrbek, Pelcner, Koberec, Kreuz, Nápravník a Koubek. Sparta sice tehdy zvítězila 8:1, ale SKZ se ujal vedení brankou Václava Tomše a celou půlhodinu dokázal tento stav udržet. Na tehdejší dobu bylo naše hřiště jedno z nejlepších hřišť PSŽF.

Humorně zpracovaná tabule se sestavou S.K. Zásada.

Slavní hráči SK Zásada

Jak již bylo uvedeno SKZ se v roce 1931 probjoval do I. A třídy, aby opět po roce znovu spadl dolů a roku 1934 opětovně postoupil mezi elitu. V tehdejší době zásadský fotbal proslavili hráči Petr Rydval, Miloslav Havel (tehdy nejlepší střední útočník PSŽF), bratři Radkovičové, Ladislav a Josef Palovi, Petr Patka, Rudolf

Krupka, Josef Kopal, Ladislav Polman, Josef Růžička, Václav Tomeš, Bohumil Boudík, Josef Hýbner, Josef Doležal, František Ulbrych a mnozí další. Později se mužstvo doplnilo dalšími výbornými hráči, jako byl například Jarka Šorejs, který hrával později za Polaban Nymburk první ligu, Ladislav Matoušek, Pavel Kopal, Josef Duňka, který byl i dlouholetým jednatelem, a mnozí a mnozí další. Za zmínku zde však stojí i to, že Zásadu proslavili i v pozdější době v různých známých severočeských klubech například Milan Kafka (hrál skoro za všechny významné severočeské kluby), Josef Pala (hrál za Liberec první ligu), Milan Belej (hrál za Duklu Žatec).

Sestava z osmdesátých let se slavnými hráči jenom hemžila. Úplně zleva například stojí R. Gergel, který v dobách svého působení v Dukle Praha vstřelil branku i brankáři Meierovi z Bayernu Mnichov. Branku hájil J.Vávra, bývalý brankář LIAZu Jablonec. Dalšími byli například J.Pala, který hrával za Liberec, nebo kapitán P.Cinibulk, také jeden z bývalých hráčů jabloneckého LIAZu, a další.

Vliv druhé světové války

V roce 1938 se SKZ opět proboují do I.A třídy, ovšem je to však rok, kdy do českého státu proniká II. světová válka. Tehdejší politické a vojenské události měly nemalý vliv i na sportovní dění. Tehdy rozehraná podzimní soutěž byla v důsledku války přerušena, poté zcela zrušena a byla hrána znovu celá dvoukolově na jaře roku 1939 a to již v době úplné nacistické okupace ČSR. Tato válka, ve které jsme zůstali pouze protektorátem Čechy a Morava, přinesla s sebou i další jiné svízele a to omezení svobody rozhodování osob právnických, SKZ nevyjímaje. Došlo k likvidaci všeho, co tehdy nevyhovovalo. Nacisté rozpustili mnoho organizací jako například Sokola. Další činnost SKZ byla sice povolena, ovšem pouze ve velmi omezeném rozsahu. Bylo povoleno pouze hrát fotbal. Veškerá ostatní kulturní činnost byla zakázána. Jako ukázka tehdejšího ovzduší svědčí i to, že na valné hromadě konané dne 25. prosince 1941 byl přítomen četnický strážmistr. Později v roce 1942 bylo SKZ, jakož i ostatním spolkům zakázáno pořádat jakékoliv schůze. Tzv. nasazování lidí do práce do říše samozřejmě postihlo i členy SKZ. Stejně jako řádění německých bezpečnostních orgánů (gestapa). Několik členů bylo uvězněno v koncentračních táborech a někteří se dokonce nevrátili (J. Blažek).

V roce 1944, kdy zásadští sportovci vzpomínali, že před 25-ti lety byl založen SKZ, se vedoucí funkcionáři za souhlasu a plné podpory všech členů představenstva bez jakéhokoliv povolení úřadů rozhodli na novém hřišti postavit i kabiny. Ihned bylo přikročeno k činu a tak za necelé dva měsíce bylo hřiště obohaceno o nové kabiny. Vzhledem k tehdejší válečné situaci to byl skutek opravdu odvážný. Nové kabiny byly

na tehdejší dobu přímo velkolepé. Fotbal se po dobu války hrával stále, ale v omezenějším měřítku. Byly potíže například s dopravou. Muselo se chodit pěšky do Držkova na vlak a zpět samozřejmě také. Takový zápas třeba, i v nedalekém Turnově, zabral čas na celý den. I v těchto letech byly do Zásady zvány známé kluby ke sehrání přátelských utkání. Hrála zde i tehdy velmi populární Viktoria Žižkov. Naši fotbalisté s ní dokázali uhrát remízu 3:3. Na zásadské hřiště zavítali i mnozí internacionálové v čele s Antonínem Jandou zvaným Očko. Na tyto utkání chodívalo pěšky někdy i více jak tisíc diváků.

Období po roce 1945

Na jaře roku 1945 konečně přichází konec II. světové války. Ve státě nastalo uvolnění, nastal opět svobodný život a to i po stránce sportovní. Fotbal nachází opět svá uplatnění. Roku 1945 byly kolem hrací plochy postaveny železobetonové bariéry s lavičkami pro zhruba 300 diváků. Ke kabinám byla přistavena umývárna. Po osvobození naší země dochází také k odsunu občanů německé národnosti z bývalých Sudet. Tímto však začalo osídlování těchto uvolněných částí českými občany. Také ze Zásady sem odešlo okolo 600 lidí. Byli mezi nimi, a to v nemalé míře, i členové SKZ. Tento úbytek zmenšil nejen členskou, ale i hráčskou základnu. I přes tuto situaci bylo naše mužstvo zařazeno mezi kluby tehdejší I.B třídy a to s velmi silným obsazením. Soupeři byly tehdy zvučných jmen jako Česká Lípa, Mimoň Liberec, Rapid Ružodol, Nová Paka, hraničáři Varnsdorf, Kamenický Šenov a další. Přesto však SKZ v této soutěži obstál a hrál v této třídě se střídavými, a to až do roku 1948, kdy dochází k sjednocení tělesné výchovy. Tímto novým uspořádáním se SKZ sloučil se Sokolem Zásada. SKZ přestal existovat a stal se oddílem kopané Sokola Zásady. Touto dobou došlo i k reorganizaci kopané a to pro Zásadu nejen krajně nepříznivé, ale i nespravedlivé, což postihlo i mnoho dalších klubů. Náš oddíl byl zařazen do tehdejšího Okresního přeboru semilského okresu. Bylo to z důvodu, že z okresu mohli hrát vyšší soutěž pouze některé vybrané kluby a z naší třídy to byly pouze Semily a Lomnice. V těchto vyšších soutěžích hráli i podstatně slabší celky. Tato reorganizace postihla i sousední Železný Brod.

Zásadské mužstvo v klasických, modrobílých, pruhovaných dresech.

Obrovský úspěch zásadského dorostu

Rozhodně je zde nutno uvést, že v roce 1947 se probjoval zásadský dorost do semifinále celonárodní soutěže, kde poté v obou zápasech vysoko podlehl tehdy vynikajícímu mužstvu Sparty Poděbrady, které i ve finále vysoko porazilo svého soupeře 8:0 a 12:0.

Rozklad mužstva a odstoupení ze soutěže

V roce 1950 odešli na dvouletou vojenskou službu dva hráči základní sestavy mužstva. O rok později to bylo dokonce 9 hráčů, takže tím vznikla situace, že oddíl kopané zůstal prakticky bez aktivních hráčů. Vezmeme-li v úvahu výklad tehdejších pravidel, že za mužstvo dospělých nesměl hrát hráč mladší 19-ti let, byla to situace pro vedení málo zaviděnihodná. Vedení sice dojednalo s tehdejšími účastníky semilského okresu, že budou Zásadě trpět mladší hráče a nebudou proti tomu zasahovat. Ovšem ve skutečnosti to dopadlo jinak. Protesty padaly a tak ve schůzi oddílu kopané 14. července 1952 bylo rozhodnuto odvolat mužstvo ze soutěže. V historii zásadské kopané se to stalo poprvé. Hrály se poté zápasy pouze přátelské. Ve schůzi TJ Sokol dne 10. dubna 1953 bylo rozhodnuto, aby TJ Sokol byla přejmenována, jako většina týmů v tehdejšímu režimu, na TJ Jiskra Zásada.

Vzestup po návratu hráčů

Po návratu z vojenské služby těch hráčů, jež byli zmíněni, se mužstvo přihlásilo znovu do soutěže. Mužstvo se zkonsolidovalo a tehdejší soutěž, která se v roce 1954 hrála jaro - podzim, suverénně vyhrálo, když ze 16-ti povinných mistrovských zápasů získalo 32 bodů (tehdy bez ztráty jediného bodu) se skóre 89:8. Tím však ještě nebyl postup zajištěn, protože byla nařízena kvalifikace s Jiskrou Železný Brod. Při této kvalifikaci mužstvo docílilo 3 bodů a skóre 7:4, když první zápas v Zásadě vyhrálo 4:1 a odvetu v Železném Brodě hrálo nerozhodně 3:3. Tím se tehdy oddíl kopané Jiskry Zásada probojoval do I.B třídy. V této I.B třídě jsme hráli se střídavými úspěchy a to až do sezóny 1979/1980, kdy jsme se konečně po 42 letech probojovali do I.A třídy. Ovšem nad touto I.A třídou byl ještě krajský přebor a pak teprve divize, takže tato I.A třída nebyla tak kvalitně obsazena jako v předválečných letech.

Hráči, kteří v roce 1954 vyhráli soutěž bez ztráty bodu.

Stavba tréninkového hřiště

V průběhu těchto let však nastaly další významné události. V roce 1956 za pomoci sbírky mezi občany byl zakoupen pozemek vedle hřiště rovněž od pana Dohelského. Uvažovalo se o tom, že se zde vybuduje tréninkové hřiště. Situace však dopadla tak, že stodola, která stávala na tomto pozemku, byla zbourána, plocha louky hrubě buldozerem upravena a v dalších pracích se zde nepokračovalo. Pozemek zčásti zarostl břízkami a na jeho zbylé části byl vybudován tenisový kurt, který býval plně využíván. Na tomto pozemku se s konečnými úpravami začalo až v roce 1985, dobudován, z větší části oplocen a opatřen veřejným osvětlením byl v roce 1987 a již následujícího roku se zde hrála některá utkání žáků, dorostenců a B mužstva.

Zásadské turnaje v letech 1967-1980

V roce 1966 zemřel náš vynikající hráč pan Ota Havel ve věku 28 let. Na jeho počest se pořádá od roku 1967 do roku 1976 Memoriál Oty Havla. Po tomto memoriálu se hrával nový, Bleskový turnaj, který se konal v letech 1977 až 1980.

Zatravnění hlavní plochy

V roce 1980 také došlo k velmi významné události. Během tohoto roku se podařilo zatravnit hřiště, jehož plocha se tím stala jednou z nejlepších v jabloneckém okrese.

Takto vypadal nový trávník v roce 1980.

Nejslavnější léta v historii SK Zásada

Ovšem vraťme se ještě zpět do roku 1969, kdy došlo opětovně k změně názvu našeho klubu a to znovu na TJ Sokol Zásada. V roce 1985 SKZ postoupil konečně do krajského přeboru, což se vyrovnalo předválečné I.A třídě. Krajský přebor byl hrán na dvě skupiny. TJ Sokol Zásada byl zařazen do skupiny A. A právě v tomto období, kdy se hrával krajský přebor jsme dosáhli největšího úspěchu zásadské kopané. To když jsme v sezóně 1986/1987 vyhráli skupinu A a ve finále o krajského přeborníka a v souboji o postup do divize jsme se utkali s mužstvem Chomutova B. V Zásadě jsme utkání prohráli 0:1, což bylo pro konečný postup rozhodující, protože v Chomutově jsme dokázali remizovat 0:0 a těžko říci, jak by to vše dopadlo, kdyby nám rozhodčí v poslední minutě uznal regulérní branku, kdy chomutovský stoper vykopával míč už spoza brankové čáry. Po této slavné éře se však mužstvo zčásti rozpadlo a po roce v sezóně 1987/1988 jsme z krajského přeboru spadli do I.A třídy, ve které jsme následující sezóně skončili na 2.místě a vrátili se do přeboru zpět.

Nejslavnější mužstvo S.K.Zásada, které v roce 1987 usilovalo dokonce o postup do divize.

Stavba nových kabin

V roce 1980 TJ Sokol Zásada získal ocenění Vzorný oddíl I.stupně a v roce 1988 i ocenění O bronzovou plaketu. Po celou dobu od roku 1956, kdy jsme si zakoupili pozemek vedle hřiště jsme uvažovali o výstavbě nových kabin a eventuelně i tribuny. Na valné hromadě dne 19. prosince 1980 seznámil funkcionáře tehdejší předseda ing.Jiří Pavlata, že z dřívějších úkolů, které jsme si jako oddíl dali se po jednání na tehdejším NV Zásada rozhodlo, že výstavba nových kabin a malé tribuny se zařadí do tehdejší akce Z, pokud bude vše projektově připraveno. Výstavba byla zajištěna pouze pokud jde o materiál a dopravu, ostatní práce jsme si SKZ musel zajistit sám. Dokumentace byla vypracována a samotná stavba budovy byla zahájena roku 1984 po předchozím odsouhlasení členskou funkcionářů oddílu kopané. Výstavba však oproti původnímu plánu doznala změn v tom, že v dolním patře budovy bude kotelna, menší bufet, klubovní místnost a samozřejmě kabiny. Nahoře pak byt správce a ubytovna. Ke kompletnímu dokončení stavby bylo zapotřebí pěti let.Při výstavbě bylo odpracováno celkem 20 000 brigádnických hodin. Tímto v areálu vznikly dvě hrací plochy (obě zatravněné), kabiny pro čtyři mužstva, ubytovny, byt správce a bufet. Výstavba nových kabin byla vyúčtována na 1 526 000 Kčs. V roce 1989 u příležitosti oslav zavítali do Zásady bývalí internacionálové tehdejší ČSSR a remizovali se Zásadou 3:3. Nastopili tehdy v sestavě : Kouba - Caudr, Prokeš, Valent, Jelínek - Jurkanin, Dobiáš, Stratil - Kněhort, Jarkovský a střídali Galeta s Vojtou. Původně byl ohlášen i Antonín Panenka , hrdina ME76, ale bohatě jej nahradil Karol Dobiáš jenž dal všechny tři branky ČSSR. Oslav se zúčastnili i junioři Dukly Praha, kteří zde dokázali zvítězit 2:1.

V pozadí probíhajícího utkání jsou vidět rozestavěné kabiny